

Pasiruošimo programa „Pakeliui su Šventąja Dvasia“ Vasario tema - patarimas

Pradžios malda

Ateik, o ateik, mūsų Dieve,
Ateik su savo ugnimi ir uždek mus.
Ateik su savo dvelksmu ir atgaivink mus.
Savo jėga mus ištiesink.
Savo ramybe mus sutaikink.
Savo dovanas dalink.

Pradžios žaidimas

Amen.

„Atomai ir molekulės“

Pagal muziką grupės nariai tarsi atomai juda chaotiškai. Muzika pritildoma ir paskelbiamas koks nors požymis, pagal kurį atomai surado molekules – grupeles, į kurias gali susikibti rankomis. Kai muzika pagarsinama, molekulės išyra ir atomai vėl juda chaotiškai.

Pastaba: požymiai gali būti įvairūs, žiūrint ką norima sužinoti, išsiaiškinti. Paprastai pradedama nuo išorinių požymių ir pamažu „pereinama“ prie vidinių. Pvz. kieno rudos (žalios, mėlynos) akys, kieno tamsūs (šviesūs) plaukai, kas turi laikrodžius (žiedus, auskarus), kam patinka vienokia ar kitokia muzika, kas turi brolių, seserų, ir t. t. Požymius galima sieti su tam tikra tema ir jau šio žaidimo metu išsiaiškinti grupės narių požiūrį į tam tikrus dalykus ar paprasčiausiai „įvesti“ į susitikimą (kas pirmą kartą atėjo, kas labai laukė susitikimo) – (kas jaučiasi pavargęs, susidomėjęs, laimingas).

Taip pat galima išsiaiškinti tam tikrus organizacinius dalykus, prie kurių nereikėtų grįžti vėliau (kam reikia išeiti anksčiau, kas užmiršo išjungti mobilų telefoną).

Paskutinis požymis gali būti: kas jau yra pasiruošęs grupės darbui.

Molekulės nebūtinai susikimba rankomis ir sudaro ratelius. Grupės nariai gali sudaryti molekulę, kurioje visi išsirikiuoja į vieną eilę.

Įvadinis žodis

APIE ŠVENTOS DVASIOS PATARIMO DOVANĄ

Vasario mėn. esame kviečiami apmąstyti jau trečiąją Šventos Dvasios dovaną – tai yra **patarimo** dovaną. Išgirdus sąvoką „patarimas“ kyla asociacijų su žodžiu „įkyru“, „nuobodu“. Tarkime, esam pavargę nuo **patarinėjimų**, pasiklydom tarp primetamų nuomonių kaip elgtis ir kaip ne. Tačiau, pamąstę, prisiminsime ir **patarimus**, kuriuos gaudavome iš tėvų, artimų draugų, mokytojų, ir ko gero pastebėsime, kad ne visi jie buvo atsitiktiniai. Anaiptol, galbūt dėka tų **patarimų** aš išvengiau pražūtingo kelio, neįklimpau į klaidas, dėl kurių tektų gailėtis, ar šiaip, dėka jų radau savo laimę...

Jau Senajame Testamente skaitome apie tai, kad gali būti įvairių **patarėjų** ir esame kviečiami būti atsargūs netgi juos rinkdamiesi (plg. Sir 37,8). Yra **patarėjų**, rašys Siracidas, kurie pataria pavydėdami, ir nuo tokių žmonių reikia slėpti savo ketinimus. Eiti **tartis** pas juos, būtų tolygu prašyti patarimo šykštuolio apie dosnumą, negailestingo žmogaus – apie gerumą, tinginio

klausti **patarimo** apie kokį nors darbą ar panašiai. Geriau jau, sakys Siracidas, klaust **patarimo** teisiojo, kuris tikrai laikosi įsakymų, kuris tos pačios minties kaip ir tu, ir kuris tau padės, jeigu suklypsi (plg. Sir 37, 7-12). Tačiau kaip geriausią **patarėją** jis vis dėlto siūlo paties žmogaus širdį, sakydamas: „Kreipk dėmesį į savo širdies **patarimą**, nes nėra kito ištikimesnio už ją. Kartais žmogaus širdis gali pasakyti apie jo būklę daugiau negu sargybos bokšte sėdintys septyni sargai. Bet pirmiausiai melskis Aukščiausiajam, kad vestų tave tiksliai tiesos keliu“ (Sir 37, 13-15).

Dievas, kurio sprendimai dažniausiai pasireiškia per giliausius mūsų širdžių troškimus, niekada nenori mūsų paklaidinti. Jis žino, ko labiausiai reikia mūsų sielai ir jos išganymui. Meldžiantis, Dievas leidžia, kad mumyse apsigyventų šviesa, kuri palaipsniui tampa žiburiu visam kūnui. Matas rašys savo evangelijoje: „Jei tavo akis sveika, visam tavo kūnui bus šviesu“ (Mt 6, 22). O tai reiškia, kad besimeldžianti siela tampa praturtinta antgamtiniu sumanumu, kuris leidžia jai greitai ir teisingai spręsti, ką reikia daryti net ir sunkiausiomis aplinkybėmis.

Naujajame Testamente skaitome, jog Jėzus nesiekia mums **patarinėti** vien apie žemiškus dalykus. Jis atėjo į žemę tam, kad paliudytų apie Dangiškąją Karalystę, į kurią visi keliaujam, ir kad taptume vertais susitikti Dangiškąjį Tėvą veidas į veidą. Galime sakyti, kad visi Jėzaus **patarimai**, kurie neturi kito tikslo kaip amžinas gyvenimas, yra sutrumpinta forma pateikti Mato evangelijos 5 sk. – Kalno pamoksle, kurio širdyje yra Palaiminimai. Ten Jėzus mokydamas mums tiesiog **pataria**, kokios nuostatos jo mokinys turi laikytis gyvendamas pasaulyje, kad būtų vertas vadintis Dievo vaiku, ir kad būtų tikrai palaimintas, o tai reiškia tikrai laimingas.

Klausti Dievo **patarimo** svarbu ne vien tam, kad nenutoltume nuo Dievo valios mums, bet taip pat, kad galėtume tapti įrankiais apreiškančiais Dievo meilę ir kitiems žmonėms; kad būtume it tarnai dalinantys iš Dievo gautas malones ir dosnias dovanas (plg. KBK 1937 nr.). Čia labai tiktų stabtelėti ties evangelija apie vestuves Kanoje (Jn 2). Pasibaigus vynui, Marija kreipiasi į Jėzų sakydama, kas nutiko. Sulaukusi Jėzaus atsakymo, kurį galėjo suprasti tik širdimi, ji tarė tarnams: „Darykite, ką tik jis jums lieps“ (5 eil.). Marija **pataria** tarnams klausyti Jėzaus ir, nors jo **patarimas** pripilti vandens ir nešti stalo prievaizdui, galėjo pasirodyti absurdiškas, visgi tarnai paklūsta. Jie paklūsta besąlygiškai, bet laisvai, nes, ko gero, labai stipriai pasitiki Jėzumi. Jų protas ir valia nori vien Dievo valios išsipildymo, ir štai, dėka tarnų mylinčio paklusnumo, įvyksta stebuklas - vanduo virsta vynu. Taip buvo apreikšta Dievo šlovė ir visi įtikėjo Jėzumi.

Lygiai taip vyksta ir mūsų gyvenimuose. Šios evangelijos pamokyti, esame kviečiami klausti **patarimo** tų, kurie mus nuves prie Jėzaus, padės pažinti, kas yra būtina dėl mūsų išganymo ir kas leis mums tapti šventais Dievo akyse. Paklūsami Dievo dvasios vedimui, ištis, visuomet rizikuojame, nes iš jos kylantis **patarimas**, pasaulio akimis žiūrint, gali atrodyti kvailas, kaip indų pripildymas vandens Kanos vestuvėse. Tačiau, pasitikint Dievo dvasios įkvėptais dalykais, galime tikėtis vandens, kuris taps perkeistu į vyną, ir kuriuo galėsime gardžiuotis kaip vestuvių svečiai.

Klausiant dieviško **patarimo**, žmogus kviečiamas tapti it vaiku priimančiu atsakymą atvira širdimi. Tuomet Šventoji Dvasia padės suprasti ir pagreitins tą supratimą: ko Jėzus laukia iš mūsų. Lygiai taip, perkeisdamas vandenį į vyną, jis pagreitino mūsų supratimą, kad tas pats vynas Paskutinės Vakarienės metu gali tapti ir tapo Kristaus krauju, kurį gerdami, jau čia, žemėje, galime dalyvauti Avinėlio vestuvių puotoje.

Norėtuši paskatinti, kad kiekvieną kartą, kai jaučiame širdyje tuštumą ar esame nepatenkinti savimi, išdrįstume šauktis šventosios **Patarimo** Dvasios, kad ši, tarpininkaujant Marijai, prabilų mūsų širdžių gilumoje, ko Jėzus tikisi iš mūsų ir kas galėtų būti mumyse perkeista it vanduo į vyną.

Kūrybinė užduotis

Palaiminimai yra laimės skelbimas. Tikroji laimė nėra turtai, pasisekimas ar malonumas. Tai, ką sako Jėzus savo kalno pamoksle, dažnai mums tampa galvosūkiu, akibrokštu, nes pasaulis, mūsų aplinka, realybė kalba, moko, pataria, siūlo mums dažnai visai priešingus dalykus.

Perskaitykite šiuose stulpeliuose surašytus palaiminimus.

<u>Palaiminimai (Mt 5, 1-12)</u>	<u>Pasaulio palaiminimai (J.B. Phillips)</u>
Palaimintieji, turintys vargdienio dvasią – jų yra dangaus karalystė. Palaiminti liūdintys – jie bus paguosti. Palaiminti romieji – jie paveldės žemę. Palaiminti, alkstantys ir trokštantys teisumo – jie bus pasotinti. Palaiminti gailestingieji – jie susilauks gailestingumo. Palaiminti tyraširdžiai – jie regės Dievą. Palaiminti taikdariai – jie bus vadinami Dievo vaikais. Palaiminti persekiojami dėl teisumo- jų yra Dangaus karalystė.	Laimingi karjeristai, nes jie pasiekia sėkmę šiame pasaulyje. Laimingi beširdžiai, nes jie niekuomet neleis gyvenimui jų įskaudinti. Palaiminti tie, kurie skundžiasi, nes jie galiausiai pasiekia, ko nori. Laimingi abejingieji, nes jie niekuomet nesijaudina dėl savo nuodėmių. Laimingi griežti viršininkai ir mokytojai, nes jie išreikalauja rezultatų. Palaiminti išsilavinę, nes jie žino ateitį. Palaiminti ramybės drumstėjai, nes jie priverčia žmones juos pastebėti.

Žmogui, kuris buvo įsitikinęs, jog laimė skirta ne jam, – Jėzus sako, jog gali būti laimingas. Pasaulio palaiminimai akivaizdžiai skiriasi nuo pirmųjų. Ką, man jaunam žmogui, rinktis? Kuriuo patarimu sekti?

1. Sukurkite savo palaiminimus, pritaikytus savo grupei ar sau.

Pavyzdys: **Gimnazistų pritaikyti palaiminimai (Canterbury katalikiška gimnazija, JAV)**

Palaiminti nelaimingieji, nes čia esama draugų.
 Palaiminti neišmintingieji, nes čia jie bus apšviesti.
 Palaiminti siekiantys teisingumo, nes čia jis gyvuoja.
 Palaiminti maloningieji, nes jiems bus gera.
 Palaiminti tie, iš kurių tyčiojamasi, nes jie bus išlaisvinti.
 Palaiminti tiesiakalbiai, nes jais bus tikima.
 Kas vargsta – susilauks stipendijos
 Kas įskaudintas – jis bus paguostas.
 Kas būtų silpnas - čia daug pasirošusių padėti.
 Kas būtų alkanas – čia bus tris kartus per dieną pamaitintas.
 Kas turi tyrą širdį – matys Dievą.
 Persekiojantiems padės mokytojai. Taikiesiems padėkojama.
 Palaiminti tvirtieji, jie ras Dievą.

2. Jeigu jūsų grupė nėra didelė, parašykite vienas kitam palaiminimus. Kiekvienas galime laiminti kitą: palinkėdamas ar pasakydamas kažką gero.

Kiekvienam dalyviui ant nugaros priklijuojamas lapas. Skambant meditacinei muzikai, vieni kitiems ant nugarų užrašo palaiminimą. Vėliau užrašytieji palaiminimai perskaitomi garsiai.

Jauno žmogaus liudijimas

Esu mažas pasaulio žmogus. Mažas ne todėl, kad ūgis du coliai ir ne todėl, kad pasaulis didelis, bet todėl, kad rytais, įveikindama savo įprastą maršrutą, palei upę, į darbą, kaip vaikas apipilu savo gerąjį Draugą klausimais, prašymais patarti ir tik retkarčiais dėkodama už tai, kad niekada manęs neišduoda. Tiesa, tie klausimai ne visada būna vaikiški, juk vargu ar vaikai kada nors klausia, kaip išspręsti iškilusias problemas? Kaip nepasiduoti nevilčiam? Kaip rasti situacijos sprendimą, kai ji atrodo visiškai nevaldoma? Vaikų klausimai daug įdomesni, jie greičiau paklaus: kodėl traukinys nenurieda nuo bėgių? Kodėl dangus mėlynas? Arba kur gyvena angelai?

Tačiau, patikėkite manimi, ne visada taip buvo. Ne visada supratau kokios neįkainuojamos tos bendravimo su mano (aišku Jis gali būti ir tavo) geriausiu Draugu minutės. Ne tik todėl, kad Jo patarimai būna patys geriausi, bet, todėl, kad per tai aš mokausi iš Jo nesavanaudiškos, neegoistiškos meilės.

Turbūt kiekvienas iš mūsų galėtų surašyti ne vieną gražią istoriją apie tai, kaip Dievas per Šventąją Dvasią veikė jo gyvenime. Kaip rodė pačius neįtikinamiausius kelius į žmonių širdis. Kaip išgelbėjo... Kaip pasigailėjo... Kaip atvėrė akis apsisprendimo minutėmis patardamas ką reikėtų pasirinkti. Patardamas ne bet kaip! Ne primesdamas! Juk prieš mus visada du keliai. Kur linksta tavo širdis?

Niekada nežinai, kaip veiks Dievo dvasia. Galbūt ji atsiųs tau išmintingą žmogų, gal gausi draugo laišką ir nejuociom krūptelsi, nes norėsis jam parašyti (kaip ir man vieną snieguotą žiemos rytą): „Pastaruoju metu man nutinka keistų dalykų... Tu net neišivaizduoji, koks buvo mano nustebimas, gavus šį tavo laišką. Vieną akimirką net atrodė, kad kažkas įsibrovė į mano galvą ir išvogė iš ten mano mintis, mano klausimus, kuriuos taip stengiuosi nuo visų paslėpti. Bet argi gali likti kas nors paslėpta nuo Jo - mano širdies Viešpaties... Jis randa pačių netikėčiausių būdų į mane prabilti.“ O gal netyčia gausi sms, iš žmogaus, kurį buvai sutikęs tik vieną kartą gyvenime ir kuris niekuomet tau nerašydavo. Nepaprastą sms. Tokį, kuris tavo gyvenimą apverčia aukštyn kojomis ir supažindina tave su Viešpaties pagalbininkais – Šventaisiais... Mes kartais net nenutuokiame, kokia laki šio mūsų Draugo vaizduotė ir koks neįtikėtinais geras humoro jausmas.

Net ir protu ne visada galime suvokti ir išivaizduoti tokią ištikimą draugystę, kai per visą bendravimo laiką niekada nepaklausiamo Jo - savo geriausio ir ištikimiausio Draugo - o kaip Tau sekasi? Gal Tau reikia mano pagalbos? Kaip Tu jautiesi? Pasakysite kvaila to klausti Dievo. Juk Jis Visagalis! Bet juk iš tiesų Jam taip pat ne visada sekasi: dažnai žmogus net nesiteikia Jam atverti durų, nors Jis kantriai stovi ir beldžia. Jam taip pat reikia mūsų pagalbos, juk tik per mus Jis gali padėti kenčiantiems ir vargantams, apleistiems ir vienišiesiems. Jis taip pat jaučia: meilę ir džiaugsmą, kai mato mūsų spindinčias akis, liūdesį, kai Jį išduodame ar nuo Jo nusigręžiame. Jis irgi jaučiasi visų apleistas ir vienišas. Ir tik vieno tetrokšta – mūsų meilės.

Aš neišivaizduoju savo gyvenimo be Jo. Be pokalbio rytą prie upės. Bet žinau, ateis diena ir daug dalykų pasikeis. Išliks tik viena amžina – aš visuomet turėsiu Draugą, kuris niekada neišduoda. Net jeigu aš Jį išduosiu dar ne vieną kartą. Diana

Diskusija

- Kas tau įstrigo šiame liudijime? Kas artima, nauja, keista?
- Ar tu klausai Dievo patarimo, kai dvejoji ką rinktis?
- Ar tu esi patyręs/ patyrusi, kaip Viešpats pataria, kalba, veda tave? Kaip?

Ištrauka iš Šventojo Rašto

Skaitydami Šventąjį Raštą, galime atrasti daug patarimų. Patarimų ne tam, kad pasijaustumė visiškai nemokantys gyventi ar, kad jaustumėmės kalti, jog ne taip gyvename. Patarimai linki mums gero, jų tikslas – pašalinti, kas gali būti kliūtis tobulėti meilei. Būtent Evangelijos patarimai reiškia gyvą meilės pilnatvę (KBK 1974). Biblijos patarimai prilygsta palaiminimams. Jei stengsimės, mokysimės gyventi taip, kaip pataria Šv. Raštas, mes gyvensime palaimingą gyvenimą, mūsų gyvenimas bus palaimintas Jėzaus meile.

Katalikų bažnyčios katekizmas sako, kad „Evangelijos patarimai siūlomi visiems Kristaus mokiniam“ (KBK 915). O mes ir esame Kristaus mokiniai, nuolat kviečiami sekti paskui Jį – Jėzų Kristų. Tai reiškia, kad tai, kas parašyta Šv. Rašte, yra skirta kiekvienam iš mūsų.

Mt 5, 1 – 12 b

1 Matydamas minias, Jėzus užkopė į kalną ir atsisėdo. Prie jo prisiartino mokiniai. 2 Atvėręs lūpas jis mokė:
3 „Palaiminti turintys vargdienio dvasią: jų yra dangaus karalystė.
4 Palaiminti liūdintys: jie bus paguosti.
5 Palaiminti romieji: jie paveldės žemę.
6 Palaiminti alkstantys ir trokštantys teismo:
jie bus pasotinti.
7 Palaiminti gailestingieji: jie susilauks gailestingumo.
8 Palaiminti tyraširdžiai: jie regės Dievą.
9 Palaiminti taikdariai:
jie bus vadinami Dievo vaikais.
10 Palaiminti persekiojami dėl teismo:
jų yra dangaus karalystė.
11 Palaiminti jūs, kai dėl manęs jus niekina ir persekioja bei meluodami visaip šmeižia. 12 Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje.

Metodas

Jei įmanoma susėskite ratu, užsidekite žvake.

Iš grupės vienas žmogus garsiai perskaito Šventojo Rašto ištrauką.

Vadovas gali sukurti vizualinį vaizdą pasitelkdamas jaunimą: iš medžiagos ar skarų su jaunimu “pastatyti” kalną. Pagal galimybes, kokių turite priemonių, pavaizduoti minią žmonių, “mokinius” išskirti kita spalva, Jėzui parinkti baltą ar gelsvą medžiagą. Lapelius su viena iš ištraukos eilute, parašyta didesniu šriftu, taip pat išdėlioti kuriamame “paveiksle”.

Vadovas klausia dalyvių: ką sako ši ištrauka? Ką ji mums pataria? Kas iš to, kokia nauda mūsų gyvenimui, jei bandysime įgyvendinti šiuos patarimus? Ar palaiminimai svarbūs tik mano gyvenimui ar ir aplinkinių? Kaip?...

I variantas:

Žvilgsnis į savo gyvenimą, kasdienybę.

Po vieną eilutę (parašytą didesniu šriftu) galima paskirstyti po visą patalpą (ar ant sienos, ar ant grindų), kad kiekvienas galėtų truputį pasivaikščioti po patalpą ir dar kartą pasiskaityti atskiras eilutes. Bevaikščiodamas jaunuolis (-ė) išsirenka labiausiai jam svarbiausią eilutę. Pamažto, ką būtent jam ši eilutė sako, ką ji man “pataria”, kodėl tai svarbu... Apie pasirinktą eilutę parašo sau laišką.

II variantas:

Ką norėčiau patarti savo bendraamžiams?

Galima pasirašyti kalbą ir kaip per kalno pamokslą (Mt 5, 1 – 2) sakyti. Tai daugiau vaidybinis užsiėmimas, bet taip pat gali tapti pačių bendraamžių vienu kitiems liudijimais. Nebūtinai turi būti išlaikyta Palaiminimų struktūra. Tai gali būti patarimas, pasidalinant gyvenimo patirtimi su bendraamžiais.

Apibendrinimas:

Vadovas paklausia, kaip jautėsi atlikdami kūrybinę užduotį, kas buvo sunku, kas lengva... Jei rašė laišką: ar sunku būti atviru sau pačiam? Jei ruošėsi kalbą sakyti ir ją sakė: kaip jautėsi, ar paprasta kalbėti savo bendraamžiams, ar lengva patarti...?

Pabaigoje grupelės vadovas visų paprašo (jei įmanoma) susėsti ant žemės ir būti tąja Mt 5, 1 minima žmonių minia ar Jėzaus mokiniais, užsimerkti ir atidžiai paklausyti Jėzaus mums sakomų žodžių.

Trumpa malda kreipkitės į Šventąją Dvasią, jog Jos padedami galėtume išgirsti Dievo Žodį, kuris rodo kryptį, kad abejonėse ir paklydimuose pasirinktume Jo Šviesos nušviestą kelią. Prašykime Šventosios Dvasios išminties ir supratimo dovanos, kad priimtume ir galėtume gyventi kaip Dievo vaikai.

Šventieji

Po maldos vadovas perskaito Mt 5, 3- 12 b.

**Šv. Jėzaus Teresė Avilietė,
dar kartais vadinama Didžiąja**
(1515-1582)

Tegu niekas tavęs nedrumsčia,
Niekas tegu nebaugina.
Viskas praeina,
O Dievas nesikeičia.
Kantrybe viską pasieksi.
Kas turi Dievą,
Tam nieko nestinga,
Vieno Dievo užtenka.

Nors nutolusi laike nuo mūsų per keletą šimtmečių, tačiau savo veikla, savo knygomis, savo dvasios gyvenimo patirtimi, visa savo nuostabia asmenybe ji dar kalba ir patraukia. Teresė - drąsi, atkakli kovotoja, mistikė, reformuotoja, talentinga rašytoja, maldos mokytoja, puikiai suderinusi gilią maldą ir aktyvią, veiklią meilę.

Ji yra viena iš 33 žmonių, kuriems skirtas „Bažnyčios daktaro“ titulas. Nors ji nebuvo mokytoja ar universiteto dėstytoja –jos meditacijos, apmąstymai, patarimai toliau moko ir šiandien.

Teresė de Ahumada y Kepeda gimė 1515 m. kovo 28 d. Avilos mieste Kastilijoje, Ispanijoje. Išvydusi pasaulį trečia iš 13 šeimoje gimusių vaikų, Teresė buvo tėvo numylėtinė ir patikima mamos draugė. Ji rašė: „Aš buvau labiausiai tėvo mylima.“ Kadangi tuo metu, kai gimė Teresė, jos motinai buvo sukakę vos dvidešimt metų, tarp jų abiejų užsimezgė artimas ryšys, kurį Teresė labai brangino. Ji vėliau dažnai prisimindavo, kaip drauge su mama skaitydavo romantiškas pasakas apie riterius. Vaikystėje ji troškusi nepaprastų žygių dėl Kristaus visą gyvenimą išliko idealistė ir niekada nenustojo žavėjusi subtiliu humoro jausmu.

Vienuolikmetę Teresę nepaprastai giliai sukrėtė motinos mirtis. Apie savo širdgėlą ji rašė: „Atsimenu, kai mirė mama, man dar nebuvo sukakę dvylika. Kai pradėjau suvokti, ko netekau, aš verkdamas bėgdavau prie mūsų Švenčiausiosios Motinos statulos ir liedama ašaras maldaudavau jos būti mano mama.“

Po pusantrų metų Teresė suserga, ją kartas nuo karto ištinka aukštos temperatūros ir alpulių priepuoliai. Jai buvo diagnozuotas širdies nepakankamumas ir reumatoidinis artritas. Tada tėvas pasiėmė dukterį į namus, kur ji gyveno su savo seserimi Marija ir jos vyru. Teresė pradėjo skaityti Šv. Jeronimo darbus ir ėmė baimintis, kad jei nestos į vienuolyną, bus pasmerkta pragarui. Kai ji pareiškė norinti pradėti vienuolinį gyvenimą, tėvas iš pradžių priešinosi, bet vėliau davė savo sutikimą. Teresė pasakoja, kad išėjimas iš namų buvo siaubingas patyrimas: „Aš kuo aiškiausiai atsimenu, kaip tai įvyko, ir iš tiesų nemanau, kad mirštant skausmas bus didesnis, negu išeinant iš tėvo namų, nes jaučiausi tarsi draskoma į gabalus.“

Būdama 20-ies, Teresė įstojo į Įsikūnijimo vienuolyną Aviloje. Čia būdama, ji nenustojo rūpintis

savo mylimu tėvu iki pat jo mirties: „Patyriau didelius išmėginimus jo ligos metu. Aš tikiu, kad nors kiek pasitarnavau jam, nes ir jis daug iškentėjo man sergant. Nors aš buvau labai silpna, turėjau nugalėti save. Nes prarasdama jį aš prarandu visa, kas yra gera ir džiaugsminga, - jis man buvo viskas... Kai mačiau jį einantį prie savo gyvenimo pabaigos, atrodo, kad iš manęs išplėšiama mano siela, - taip švelniai jį mylėjau“.

Po tėvo mirties Teresė beveik dvidešimt metų gyveno dviejuose pasauliuose. Viena vertus, ji aistringai troško artimumo su Dievu, kurį teikė jai vienuolinis gyvenimas; kita vertus ji buvo atitraukiama pramogų, kurios tuo metu buvo vienuolyno gyvenimo dalimi. Ji pastebėjo, kad tampa prisirišusi prie dalykų, kurie trukdo jai susikaupti ties dvasiniu augimu.

Būdama keturiasdešimties, Teresė patyrė Jėzaus agonijos viziją, kuri pakeitė jos gyvenimą: „Kristaus vizija paliko man nepaprasto Jo grožio išpūdį, tas išpūdis išlieka ir šiandien; vieno karto pakanka, kad šis atspaudas įsirėžtų atmintin... Po to, kai aš patyriau nepaprastą Dievo grožį, nemačiau nė vieno, kas Jam prilygtų ir kas galėtų patraukti mane ar užkariauti mano mintis“. Paplūdusi ašaromis Teresė tada pasakė Kristui, kad ji nepasikels iš savo maldos vietos tol, kol Jis neatsakys į jos maldavimą – kad ji daugiau Jo niekada nebeįžeistų. Nuo to karto Teresė, vis labiau artėdama prie Kristaus, išvystė savitą bendravimo su Dievu būdą, kurį ji aprašė kaip intymų dalijimąsi tarp draugų (Autobiografija 8:5).

Savo antgamtinius regėjimus ji apibūdino kaip „matymą, kurio aiškumas ir ryškumas pralenkia visa, ką tik galime įsivaizduoti šiame pasaulyje. Nėra tai žerėjimas, kuris akintų, bet mielas atspindys; toji šviesa nepažeidžia akies, kuria matome dalyką dieviškame gražume. Ta šviesa skirtinga nuo šio pasaulio šviesos - net pačios saulės skaidrumas atrodo prietema, palyginus su anos skaidrumu... Toji šviesa niekad negęsta, ji neturi nakties; visada pasilieka šviesa, niekas jos nekliudo“.

Teresei malda tapo nepertraukiamu pokalbiu, išlaisvinusiu ją nuo tų blaškymų, kurie atitraukdavo ją ankstesniais vienuolinio gyvenimo metais. Su savo mylimu draugu – Dievu, ji galėjo dalintis viskuo – savo džiaugsmiais, kančiomis, nesėkmėmis, pergalemis. Kartą, keliantis per upę, Teresės vežimas įklimpo į dumblą. Bestebint, kaip nuplaukia jos manta, Teresė išgirdo Dievą jai sakant: „Taip aš elgiuosi su savo draugais“. „Tuomet nieko stebėtino“, atsakė ji, „kad tu jų tiek mažai turi“.

Gilėjantis maldos gyvenimas vedė Teresę prie minties, jog gyvenimas vienuolyne turi keistis. Karmelio, kaip ir kitų vienuolynų, būklė tuo metu buvo apverktina : klauzūra - neprivaloma, drausmė pašlijusi, maldos gyvenimas atšalęs. Po apmąstymų, lydimų nuolatinės maldos, ir dvasios tėvo pritarimo ir raginimo, Teresė norėjo sukurti bendruomenes, kuriose būtų laikomasi „paprastumo taisyklės“ ir moterys maldos bei askezės dėka gyventų kaip Kristaus pasekėjos. Teresė tikėjo, kad maldos veiksmingumas turi būti akivaizdus kasdieniame gyvenime. „Gerasis Jėzus aukščiau už bet ką kita iškelia tą vertę ir reikšmę, kurią Dievas teikia taikingiems mūsų tarpusavio santykiams ir meilei.“

1562 m. rugpjūčio 24 d. Teresė įsteigė Švento Juozapo moterų vienuolyną, pirmąjį iš 17 moterų Basųjų Karmeličių vienuolynų, jos įkurtą per ateinančius 20 metų. Sutikusi jauną vienuolį Šventą Kryžiaus Joną, trokštantį tokių pačių reformų vyrų vienuolynuose, 1569 m. ji padėjo jam įkurti pirmąjį reformuotą basųjų karmelitų vienuolyną vyrams. „Basieji“ reiškė „be batų“ – vienuolės avėjo sandalus, kaip įsipareigojimo ordino „paprastumo taisyklei“, ženklą. Pirmasis basųjų karmeličių vienuolynas pasižymėjo visišku atsiribojimu nuo išorinio pasaulio, tyla, asketiškumu. Vienuolės dėvėjo šiurkščius paprastus rūbus ir avėjo sandalus, buvo davę visiškos abstinencijos įžadus. Nepaisant vietinių žmonių, dvasininkijos ir seserų priešiško šioms naujoms bendruomenėms, Teresė jautė, kad daro Dievo darbą. Niekas nebūtų galėjęs jos sustabdyti.

Teresei rašant savo „Autobiografiją“, Ispanijos Inkvizicija sekė ją ir akylai stebėjo, ar jos vizijose bei ekstazėse nėra erezijų. Du metus Šv. Teresės Avilietės nuodėmklausiai tvirtino, jog jos antgamtiniai regėjimai yra iš piktosios dvasios. Vienas nuodėmklausys liepė pasirodžiusią būtybę kiekvieną kartą peržegnoti ir rodyti jai špygą ... Teresė klusniai taip ir darydavo, nors buvo įsitikinusi, jog jai apsireiškia Jėzus. Labai dėl tokio savo poelgio pergyveno, Viešpatį atsiprašinėjo ir

teisinosi, jog taip elgiasi liepiama tų, kuriuos Kristus paskyrė savo Bažnyčios vyresniaisiais. Jėzus per apsireiškimus ją girdavo, jog yra klusni savo nuodėmklausiams. Teresė kelis kartus buvo skundžiama Inkvizicijai, tačiau ji niekada nebuvo pripažinta kalta. Savo raštuose ji nuolat kalba apie tai, kad yra pasiruošusi sunaikinti visa, ką parašė, jeigu tai prieštarauja Bažnyčios mokymui. Todėl ji nebijojo Inkvizicijos.

Praėjus po jos mirties (1582.10.04) keturiasdešimt metų, popiežius Jurgis XV ją kanonizavo, o 1970 m. rugsėjo 27 d. ji paskelbta Bažnyčios Daktare, pirmąja iš moterų.

Teresės žodžiai tebeuždega ir įkvepia vis naujas dvasingumo ieškotojų kartas. Nors ji nebaigė mokslų, ji raginama savo vyresnybės parašė ne vieną knygą, yra palikusi daug nedidelės apimties rašinių ir labai daug laiškų. Brandžiausias Teresės Avilietės kūrinys yra „Vidinė pilis“, parašytas gyvenimo pabaigoje. Visus didžiuosius savo veikalus Teresė rašė vykdydama klusnumo įžadą, t. y. dvasinės vyresnybės nurodymus. Tačiau mieliausias jai pačiai yra „Apie Dievo meilę“, ji šią knygą parašė savo noru. Regėdama didelį vidinio gyvenimo nesupratimą, ji panorė pasidalyti tuo, ką pati patyrė apie sielos ir Dievo meilę.

Teresė buvo tvirtai stovinti ant žemės, praktiška ir ryžtinga. Ji buvo regėtoja, aistros moteris, kurios energija gali mus įkvėpti, uždegti mūsų dvasinėje kelionėje. Ji buvo gyvenimą mylinti moteris, žinojo savo nuodėmingumą, jautė tuštumą, kurią Dievas vienintelis galėjo užpildyti ir atrado tvirtą, nuolatinę ramybę Dievo akivaizdoje.

Teresė buvo džiaugsmingo, linksmo būdo, ji negalėjo pakęsti „surūgusių šventųjų“, mėgo groti. Ji dažnai linksmindavo savo seseris grodama, nuolat drąsino jas pralinksmėti ir dalintis juoku viena su kita. Kad ir buvo užsiėmusi reformatorė, turinti didelių planų, keliaujanti išilgai Ispanijos, kurdama naują vienuolinio gyvenimo formą per paskutinius dvidešimt savo gyvenimo metų, Teresė rasdavo laiko poilsiui, pramogoms ir juokui. Ji žinojo, kad tai, ką mes atliekame ir pasiekiamo, nėra taip svarbu, kaip meilė mūsų širdyse.

Teresė paliko mums, dabartiniams žmonėms, esantiems kelyje, vertingą šventumo receptą, kuriuo galime pasinaudoti, jei kalbame ir vaikštome su Dievu.

Akcija

Štai jūs matote Šventosios Teresės Avilietės mintis - patarimus. Kviečiame jus, atidžiai perskaityti juos.

1. Galbūt kažkuris jums atrodo labai aktualus, artimas jūsų draugo situacijai? Išsiųskite šį patarimą nuo Teresės savo draugui SMS.

2. Ant kortelių užrašykite po vieną Teresės mintį – patarimą. Jei turite laiko, korteles gražiai apipavidalinkite. Pagamintas korteles:

- a) prie bažnyčios durų įteikite savo bendruomenės nariams po Šventųjų Mišių
- b) įmeskite savo kaimynams į pašto dėžutes.

Šv. Teresės Avilietės patarimai

Duok, Viešpatie, pažinti, kaip klysta tie, kurie tariasi esą saugūs, eidami didžiuose pavojuose su minia. Tuo tarpu tikrai saugu yra žengti vis pirmyn Dievo keliu. Žiūrėkime į Viešpatį ir nebijokime, kad ši Teisybės Saulė kada nors nusileis.

Vidinė malda yra ne kas kita, kaip draugiškas bendravimas, dažnai slaptas pasikalbėjimas su Tuo, kuris mus myli, nors Jo dar nemylime, nes tikra meilė ir tvirta draugystė reikalauja vienodo širdžių nusistatymo.

Melstis – tai ne daug galvoti apie Dievą, bet Jį daug mylėti.

Tegu niekas tavęs nedrumsčia,
Niekas tegu nebaugina.
Viskas praeina,
O Dievas nesikeičia.
Kantrybe viską pasieksi.
Kas turi Dievą,
Tam nieko nestinga,
Vieno Dievo užtenka.

Gerasis Jėzus aukščiau už bet ką kita iškelia tą vertę ir reikšmę, kurią Dievas teikia taikingiems mūsų tarpusavio santykiams ir meilei.

Viskas glūdi šiame: drąsiai imtis gyvenimo.

Juk Viešpats taip gausiai atlygina, kad jau šiame gyvenime galime matyti užmokestį, kurį gauna tie, kurie Jam tarnauja. O kas bus kitame gyvenime?!

Tarnaukime Jam užimdami žemus postus. Patys nesėskime pirmoje vietoje. Dievas daugiau rūpinasi mumis negu mes patys ir Jis žino, kam esame tinkami.

Mąstydami apie Kristų, turime prisiminti Jo meilę, dėl kurios Jis tiek daug malonių mums suteikė. O Meilė skatina atsiliepti meile.

Kai Viešpats suteiks mums malonę, įspaus savo meilę į širdis, tada viskas bus lengva ir per trumpą laiką daug pasieksime.

Tu, Viešpatie, tikras ir galingas draugas esi! Koks ištikimas savo draugams. Jei ir visi mus paliktų, Tu, Viešpatie, niekada mūsų nepalieki.

Būtų kvailystė, jeigu galvotume patekti į dangų, neįėję į savo vidų, nepažinę savęs, neapmąstę savo menkumo.

Kai saulė stipriai apšviečia kambarį, nepasislėps joks voratinklis.

Ženkite pirmyn meilėje ir teisingume, nes kelias yra siauras.

Prieš nusprendžiant ką nors rimta, būtina pasimelsti.
Nedirbama žemė, nors ji ir derlinga būtų, brandina tik dagius ir dilgėles, panašiai yra ir su žmogaus siela.

Prisitaikyk prie nuotaikos tų, su kuriais bendrauji: būk linksma su linksmiais; su liūdinčiais liūdėk, - žodžiu, tapk visiems viskuo, kad visus laimėtum.

Kiekvieną savo darbą kreipk į Dievą; paaukok Jam ir prašyk, kad tavo darbas didintų Dievo garbę ir šlovę.

Visada laikyk save kitų tarnaitę, o į kitus žiūrėk kaip į Kristų, mūsų Viešpatį. Taip išmoksi pagarbos visiems.

Išlaisvink savo širdį nuo visko, ieškok Dievo ir Jį rasi.

Tavo troškimas tebūnie Dievą regėti. Tavo baimė – Jį prarasti. Tavo skausmas – kad dar negali Jo regėti, tavo džiaugsmas – kad Jis gali tave atvesti pas save. Taip tu gyvensi didelėje ramybėje.

Žaidimai

Įvado į temą žaidimas „Laimingi – palaiminti“

Dvidešimčia žodžių apibūdinkite, kaip Jūs suprantate žodį „laimė“. Po to palyginkite „sąrašus“ ir aptarkite juos. Kas juose bendra? Kuo jie skiriasi? Kodėl?

Šį kartą skaitykite kalno pamokslą atidžiau: ar aštuoni Jėzaus palaiminimai turi kokį nors ryšį su laime?

Pasidalinkime į aštuonias grupes, pasirinkite vieną iš palaiminimų, aptarkite jį grupėje ir paieškokite atsakymo į mūsų klausimą. Atsakymą pagrįskite – kodėl jūs taip galvojate? Vėliau, dalyvaujant vadovui, supažindinkite su savo išvadomis visą grupę ir surenkite diskusiją tema „laimingi – palaiminti?“.

Įsijautimo žaidimas „Mazgas“

Grupėje gali būti daugiausia nei 12 asmenų (dalyvių skaičius turi būti lyginis). Dalyviai sustoja glaudžiai į ratą taip, kad liestųsi pečiais, užsimerkia ir ištiesę rankas į rato vidurį susikabina su dviem asmenimis. Negalima susikabinti rankomis su greta stovinčiais. Tada vienas iš grupės narių savo dešine ranka pasiūnčia spustelėjimą. Pajutęs spustelėjimą, kitas dalyvis turi jį pasiūsti toliau. Kol spustelėjimas sugriš pirmajam, jį turi pajusti visi grupės nariai. Jeigu taip neatsitiks, grupė turi paleisti rankas ir susikibti iš naujo.

Kai šis patikrinimas atliktas, galima pabandyti išnarplioti šį mazgą, nepaleidžiant rankų.

Bendradarbiavimo ir įsiklausymo žaidimas „Aklas pasivaikščiojimas“

Priemonės: raiščiai akims.

Grupė gauna užduotį iš savo esamos vietos, pasiekti kokį nors matomą „tašką“. Iš grupės išrenkamas vienas, kuris bus patarėjas, o visiems kitiems grupės nariams užrišamos akys. Patarėjas stovi toje vietoje, į kurią reikia patekti, ir patarinėja, kur ir kaip grupė turi eiti, kad greičiausiai ir tiksliausiai pasiektų savo tikslą.

Kai visiems žaidėjams užrišamos akys, kelionė prasideda. Visai grupei pasiekus tikslą, galima nusiimti raiščius.

Šiame žaidime galimos ir dviejų komandų varžybos – kas tiksliau ir greičiau pasieks „reikiamą tašką“.

Po žaidimo rekomenduojama daryti trumpą aptarimą – pasidalijimą.

Teresė žinojo, kaip padaryti Dievą prieinamą eiliniams žmonėms. Ji apibūdino maldą, kaip pokalbį tarp draugų, kaip bendravimą, kuris gali vykti bet kuriuo metu ir bet kurioje vietoje. Kaip tik tai dauguma žmonių gali suprasti. Šiandien, pritaikydami Teresės patarimus apie maldą, mes galime kalbėtis su Dievu važiuodami į darbą, plaudami indus, stovėdami eilėje banke, šienaudami pievelę ar vedžiodami šunį. Teresė primena mums, kad Dievas yra visur ir malone gausiai liejasi mūsų gyvenimuose.

Tačiau ypatingą reikšmę ji skyrė vidinei maldai, kuri yra „puiki priemonė atgauti tai, ką buvome praradę“. „Vidinė malda yra ne kas kita, kaip draugiškas bendravimas, dažnai slaptas pasikalbėjimas su Tuo, kuris mus myli, nors Jo dar nemylime, nes tikra meilė ir tvirta draugystė reikalauja vienodo širdžių nusistatymo [...] Vidinė malda - tarsi durys į didžias malones, kurias Viešpats man suteikė. Jei tos durys uždarytos, nežinau, kaip Jis tokias malones galėtų sielai teikti. Jei Jis ir norėtų įeiti ja pasigėrėti ir savo paguodomis ją pradžiuginti, nerastų pro kur. Dievas nori, kad siela būtų vieniša, tyra ir trokštų tokios paguodos. Jei darome daug kliūčių, nesistengiame jų pašalinti, kaip Jis pas mus ateis ir kaip galime norėti, kad mums suteiktų didžiųjų malonių“.

1. Atsisėskite patogiai ir užmerkite akis. Atpalaiduokite visą kūną, pradedant nuo galvos, veido ir kaklo... Pakaitomis įtempkite raumenis kiekvienoje iš šių kūno sričių ir po to atpalaiduokite juos... Pakaitomis įtempkite ir atpalaiduokite savo pečius, rankas, plaštakas ir pirštus... Pakaitomis įtempkite ir atpalaiduokite savo pilvą, nugarą, šlaunis, blauzdas, pėdas, kojų pirštus...

2. Lėtai perskaitykite pasirinktą Šv. Teresės maldą. Pakartokite žodį ar frazę, kuris paliečia tave...

1. Mano Dieve,

Dėl tavo gerumo aš Tave myliu visa širdimi, dėl Tavęs myliu artimą kaip save pačią.

Jei Tave, Viešpatie, myliu, - tai ne dėl pažadėto dangaus.

Ir jei bijau Tau nepaklusti,- tai ne dėl gresiančio pragaro bausmės.

Tai, kas veda mane prie Tavęs, o Viešpatie, esi Tu pats,

Tavo meilė taip pripildė mano širdį, kad net jei nebūtų dangaus – aš Tave mylėčiau.

Ir net jei nebūtų pragaro – bijočiau Tau nepaklusti.

Kad Tave mylėčiau, man nereikia Tavo dovanų,

Nes net jei netekčiau vilties gauti tai, ko prašau ir viljuosi,

Vis tiek mylėčiau Tave ta pačia meile.

Amen.

2. Tegu niekas tavęs nedrumsčia,

Niekas tegu nebaugina.

Viskas praeina,

O Dievas nesikeičia.

Kantrybe viską pasieksi.

Kas turi Dievą,

Tam nieko nestinga,

Vieno Dievo užtenka.

3. Dievas yra artimiausias tavo draugas. Susirask specialią vietą pokalbiui su Dievu. Eik ten savo vaizduotėje.

4. Klausykite, kaip Dievas kalba tau tavo širdies gilumoje.

5. Kalbėkite su Dievu kaip su geriausiu draugu.

6. Pagalvok, kokiū būdu galėtum gyventi kaip Dievo stiprybės, ramybės, gailestingumo, teisingumo atspindys... Nuspręsk, ką galėtum pasakyti ar padaryti, kas parodys tavo meilę kitiems arba pakeisk ką nors savyje, kas būtų palaiminga kitiems. Leisk Dvasiai vesti tave.

7. Tam, kad mūsų apsisprendimas būtų tikras, vienykimės visi kartu maldoje ir išsakykime gerąjam Dievui savo pasiryžimus. Visi kartu atsiliepsime giedodami: Nieko nereikia, nieko netrūksta vieno tik Dievo trokšta širdis.

Giesmė

Nada te turbe

♩ = 78

Na-da te tur-be na-da te_es-pan-te; quien a Dios tie-ne na-da le fal-ta.

Na-da te tur-be, na-da te_es-pan-te: só-lo Dios ba-sta.

♪ **No-thing can trou-ble**, no-thing can frigh-ten those who seek God shall ne-ver go want-ing. God a-lone fills us. / **Frykt ik-ke me-re**, vær ei be-kym-ret. Vend deg til Je-sus, se, Her-ren le-ver! Frykt ik-ke me-re, vær ei be-kym-ret. Gud er full av nå-de! / **Nul-la ti tur-bi**, né ti spa-ven-ti: Di-o ti a-ma, nien-te ti man-ca. Nul-la ti tur-bi, né ti spa-ven-ti: so-lo Dio ba-sta. / **Ne félj, ne ag-gódj**, ne sírj ne bán-kódj: ha-ti-éd Is-ten, ti-éd m ár min-den. Ne félj, ne ag-gódj, ne sírj ne bán-kódj: e-lég Ó né-ked. / **Juž się nie lę-kaj**, po-rzuć zmar-twie-nia. Bo-gu za-u-faj, nic ci nie gro-zi. Juž się nie lę-kaj, po-rzuć zmar-twie-nia. Bóg mi-łóś-dą jest. / **Nič te ne mo-ti**, nič ne vzne-mir-ja; če mu za-u-paš, nič ti ne manj-ka. Nič te ne mo-ti, nič ne vzne-mir-ja, saj do-volj je Bog. / **Za-što taj ne-mir**, za-što tje-sko-ba? Bog je pored te-be, vje-ruj u mi-lost. Vje-ruj u lju-bav u-skrs-log Kri-sta, za nje-ga ži-vi! / 우리 위 멀리 걱정을 멀리 주님 계시니 아쉬움 없네 우리 위 멀리 걱정을 멀리 주님 안에서 / 不再有憂慮，不再有害怕；與主在一起，什麼都不缺。不再有憂慮，不再有害怕；有主就滿足。 / **Bul ra-gal da-ra**, bul xa-la-at da-ra, Boo am-ee Yàl-la, ñak-ku-loo da-ra, Bul ra-gal da-ra, bul xa-la-at da-ra, Yàl-la rekk doy-na!

Music: J. Berthier

© Ateliers et Presses de Taizé, F-71250 Taizé-Communauté

Lietuviškas tekstas: Nieko nereikia, nieko netrūksta, vieno tik Dievo trokšta širdis
Dievas paguodžia, Dievas pripildo, ko man drebėti, Jis su mumis.

Pasimokinti, kaip giedoti, galite čia: http://www.taize.fr/en_article483.html?lang=lt

Kaišiadorių vyskupijos jaunimo centras kviečia:

Vasario 9 d., 10 – 16.30 val. Susitikimas jaunimui nuo 14 metų „Ir kas ta meilė?“ Sielovados centre

Gavėnios rekolekcijos jaunimui (teirautis dėl datos)

Daugiau informacijos: Birutės g. 9, Kaišiadorys Tel. 8 346 60099, el.paštu jaunimo.c@ks.lcn.lt

Kauno arkivyskupijos jaunimo centras kviečia:

Vasario mėnesio intencija bendrai Rožinio maldai. Raginame jaunimą per rožinio maldą išgyventi bendrystę bei įgyvendinti pavestąją misiją - melstis už artimą.

Todėl kviečiame jaunimą vienyti rožinio maldoje, kalbant dalį ar paslaptį, kiekvieną vakarą 22 val. už savas ir visų asmenines intencijas bei bendrą vasario mėnesio intenciją – *už Dievo Meilės išgyvenimą bei bendrystę šeimoje.*

Vasario 14 d. 18 val. Šv. Valentino diena KITAIP. Kauno arkivyskupijos konferencijų salėje, Papilio g. 5 (3 aukštas)

Vasario 23 d. 10 val. Pradedamas seminarų ciklas Kauno arkivyskupijos **informaciniam savanoriams.** KAJC patalpose (Vilniaus g. 7)

Vasario 24 d. Apsireiškimo Šiluvoje 400 metų Jubiliejaus Žinios pristatymo programa jaunimui Jonavoje.

Daugiau informacijos: Tel. 8 37 322578, el.paštu jaunimo.c@kn.lcn.lt

Panevėžio vyskupijos jaunimo centras kviečia:

Vasario 2 d. nuo 12 val. Užgavėnių šventė Skaistakalnio parke. Kviečiame jaunimą su kaukėmis ir gera nuotaika vyti žiemą iš Panevėžio kiemo.

Vasario 5 d. nuo 16 val. Blynai, blynai! Kepame, vaišinamės, dalinamės – ne tik blynais... Jaunimo centre.

Vasario 6 d. 16 val. Pelenų Trečiadienis – Gavėnios pradžia. Pokalbis su kunigu „Gavėnios kelias“. Jaunimo centre.

Vasario 14 d. nuo 16 val. Šventas Valentinas – padėkos draugams popietė – keliaujame pas Remį į GNC studiją.

Vasario 15-17 d. Kairos rekolekcijos Troškūnuose. Kviečiame 11 klasių jaunimą dalyvauti.

Vasario 28 d. 17 val. - Pamaldos su Taize giesmėmis. Sielovados centro koplyčioje.

Daugiau informacijos: Marijonų g. 24, Panevėžys, Tel.: 8 45 507794, 862070360, el. paštu pvjc@takas.lt

Vilkaviškio vyskupijos jaunimo centras kviečia:

Vasario 8-9 d. Vilkaviškio vyskupijos ministrantų vadovų ugdymo seminaras Vilkaviškio vyskupijos pastoraciniame centre (Bendoriaus g. 3, Marijampolė).

Kovo 1 d. Vilkaviškio vyskupijos Aleksoto ir Prienų dekanatų ministrantų diena „Tarnauju Viešpačiui“ Išlaužo parapija, Prienų rajonas.

Daugiau informacijos: www.vvjc.lt, Tel.: 8 343 9289, 8 671 88763, el.paštu jaunimo.c@vk.lcn.lt

Vilniaus arkivyskupijos jaunimo centras kviečia:

Vasario 8 d., penktadienį 19.30 val. **Draugystės su Dievu vakaras** Šventosios Teresės bažnyčios kriptoje (Aušros vartų g. 14).

Seminarų ciklas apie skirtingus dvasingumus „Iš Bažnyčios lobyno“

Vasario 2 d., 13.00 val. Charizminis judėjimas, Šventosios Teresės bažnyčios kriptoje

Vasario 22 d., 18.00 val. Ignaciškas dvasingumas, jėzuitų namuose prie Šv. Kazimiero bažnyčios

Vasario 28 d. 18.00 val. Liaudies pamaldumas Šv. Teresės bažnyčios kriptoje (Aušros vartų g. 14).

Daugiau informacijos: www.vajc.lt, Tel.: 8 5 2621408, 8 610 37314, el.paštu vajc@takas.lt